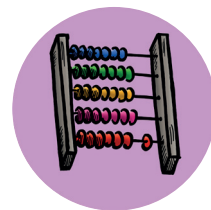

Kaptajn over alle kaptajner

DAGENS TEMA: TRO

INDLEDENDE HISTORIE

Kære FDF'ere.

Så skriver jeg til jer igen. Den her gang har jeg oplevet noget, der virkelig fik mig til at tænke i lang tid. Jeg vil dele historien med jer i dette brev. Måske vil den også få jer til at tænke lidt ekstra.

En aften sad vi rundt om bordet i ballonbussen for at spise aftensmad. Stroganoff havde lavet karbonader med kartofler og pandesovs, og det duftede bare helt vildt godt. Vi sad alle med mundvandet løbende ned ad hagen, og stirrede sultent på den lækre og dampende varme mad, der blev serveret. Jungmand, der altid er sulten, rakte sin tallerken frem for at øse en portion op, men i det samme blev han stoppet af Skippers stemme. »Slåmaskinen i bak Jungmand. Ingen spiser før vi har bedt bordbøn!«

Jungmand trak hurtigt tallerkenen til sig, og vi foldede alle hænderne og ventede på Skippers bøn. Eller det vil sige, NÆSTEN alle foldede hænderne. Siri sad og kiggede undrende på Skipper, der tog sin kasket af, foldede hænderne og startede sin bøn.

»Kære Kaptajn over alle kaptajner (sådan kaldte han altid Gud). Tak for dette fantastiske måltid, som du har lastet i vores kabys. Vi vil spise det med...«

»Hvorfor gør du egentlig det der?« afbrød Siri ham, mens hun kiggede på ham med hovedet lidt på skrå.

Skipper gik i stå midt i bønnen og sad og stirrede lidt på Siri med halvåben mund.

»Hvaba!« gryntede han. Skipper var tydeligvis aldrig blevet afbrudt i en bordbøn før.

Pil fik utroligt travlt med at kradse i en plet på bordet og Stroganoff løb ud i kabyssen efter flere kartofler, selvom vi ikke havde spist en eneste af

dem på bordet endnu.

»Jeg forstår bare ikke, hvorfor du beder bordbøn,« fortsatte Siri. »Gud har jo intet haft med den her mad at gøre. Det er Stroganoff, der har lavet den, og det er vores fælles ekspeditionskasse der har betalt den«

Hun hev sin kugleramme frem og begyndte at regne.

»Så hvis vi regner på det, så skal Stroganoff have 35 procent af takken, pengekassen skal have 60 procent af takken og Amelia kan få 5 procent, fordi hun bar kartoflerne om bord. Det efterlader lige præcis 0 procent tak til Gud. Så hvorfor beder du overhoved til ham?«

Skipper vågnede op af sin overraskelse og blev tomatrød i hovedet.

»Nej, det var lige godt det groveste,« brølede han og hamrede hånden ned i bordet. Han slog lige ned i sin skipperkasket, der blev helt fladmast.

»For alle lede storme og skibsforslis,« hylede han, nu endnu mere gal efter at have mast sin kasket.

»Hvad er det for noget kuldsejlet sludder at sige. Tror du måske slet ikke på Gud!« næsten spyttede han arrigt.

Siri trak på skuldrene. Hun virkede helt upåvirket af Skippers vrede.

»Jeg har aldrig set Gud, og jeg kan ikke bevise, at han findes. Hvis jeg tror på ham, så gør jeg det i hvert fald på min egen måde «

Skipper skulle til at råbe noget, men blev overhalet af Pil, der pludselig udbrød:

»Hvem siger, at det er en mand? Jeg tænker, at Gud lige så godt kan være kvinde«, sagde hun trodsigt, og foldede armene på brystet. »Faktisk tror jeg hun er en ung kvinde«

Skipper kiggede chokeret på hende og skulle igen til at sige noget, da Stroganof stak hovedet ind fra kabyssen.

»Mein Got. Jeg tror at han taler tysk, og at han laver en himmelsk skipperlabskovs.« Han smaskede helt ved tanken og begyndte at synge en tysk glædesvis.

Det blev for meget for Skipper. Tanken om en kvindelig gud med tysk accent og en stegepande i hånden, fik ham for anden gang til at slå hånden ned i sin efterhånden meget flade kasket, Pil og Siri talte i munden på hinanden og Balder begyndte at gø højt.

Jeg stirrede lidt på de efterhånden lunkne karbonader, imens larmen fra de andre steg i lydstyrke. Hvis de stædige banditter ikke skulle skændes i en hel uge, så måtte jeg finde på en måde at vise dem, at man sagtens kan tro på Gud på mange forskellige måder, uden at man behøver at ryge i totterne på hinanden af den grund.

Hvis I vil, kan I også prøve de opgaver, jeg fandt på, for at få mine besætningskammerater til at tænke over tingene.

DAGENS AKTIVITET

I dag skal vi ud at prøve, om vi kan mærke hvad tro er for os, sammen med Siri og Skipper. Piltene skal i dag ud på et lille postløb, hvor de skal turde at mærke og føle med forskellige sanser. Aktiviteterne lægger op til gode samtaler, og derfor anbefaler Skipper og Siri små hold. Undervejs lægges der op til, at der bliver snakket om, hvad piltene kan mærke, hvad de føler, hvad de går og tror på, og hvordan de kan mærke Gud, samt andre gode samtaler.

TIL LEDERNE

Posterne behøves ikke at tages i rækkefølge, så det er muligt at have flere hold i gang på én gang. Hvis det er et stort piltehold, og der er ledere nok, kan det overvejes om posterne skal kopieres, så flere små hold kan være i gang på samme tid.

Dagens aktivitet giver mulighed for forkyndelse, men det er ikke nødvendigt - det afhænger af, hvad du har mod på.

Post 1 - Følekasse

Her skal piltene turde føle sig frem og forsøge om de kan mærke hvad de rører ved inde i en kasse, uden at kunne se hvad det er.

MATERIALER

- March og lejr
- Kors
- Vat
- Æble
- Fisk i en eller anden afart (eg. lakrids fisk, plastik fisk...)
- Bibel
- En skål vand
- Krus, knob eller andre tilfældige ting.

TIL LEDERNE

Materialerne kan sagtens varieres efter jeres behov. Dette er udvalgets ideer, da vi kan relatere til Gud til mange af materialerne, hvilket gør samtalen om tro og tvivl mere flydende.

Samtale-ide til posten: Kan man mærke Gud? Hvordan føles Gud for dig?

Post 2 - Lytte

Piltene skal lytte til nogle forskellige sange, hvor de skal forsøge at finde ud af, hvad sangene handler om.

Post 3 - Syn og afstand

Piltene skal ud at bedømme afstande imellem ting, som er lagt ud i par af 2. Piltene må selv finde kreative måder at gætte sig til afstandene, og efter at have gættet, snakkes der om hvad de har gættet, hvorfor og hvordan de har målt.

MATERIALER

Sangene handler enten om at tro eller har intet med tro at gøre.

Eksempler på sange om tro:

- Lær mig at tælle mine dage
- Jeg tror ikke, Gud kun lytter til latin
- Hvor i himlen er Gud?
- Her fik vi lov at være

Eksempler på sange uden tro:

- Verden er så fuld af sjove ting
- Rejsekammerater
- Sæt sejlene til
- Verdens bedste bål

MATERIALER

- En masse genstande i par. Eg. to sakse, to tallerkener, to stole, to march og lejr etc.

TIL LEDERNE

Sangene er fra march og lejr og kan findes på Spotify. Du er velkommen til at skifte sangene ud, hvis du har nogle andre favoritter. Man behøver ikke høre hele sangen, men bare en del af den.

Samtale-ide til posten: Føler du noget bestemt ved at lytte til denne sang? Hvad kommer du til at tænke på? Kender du sangen, og har du et minde med den?

TIL LEDERNE

- Til denne post skal lederen have lagt forskellige genstande ud med forskellig afstand imellem. Det kan fx være to kopper med 6 meters afstand, to ruller toiletpapir med 1 meters afstand, to skeer med 8 meters afstand etc. Posten har ikke noget facit, da det er samtalen om løsningerne og gættene som der gerne skal være fokus på.
- Samtale-ide til posten: Kan man mærke hvor lang en afstand er? Er det sværere at bedømme en afstand når der er større eller mindre afstand? Føler du dig langt fra eller tæt på Gud?

MØDEAFSLUTNING

AFSLUTTENDE HISTORIE

Aftenen efter det store skænderi om Gud, stod Siri fremme i bussen med sin kugleramme. Det var tydeligt, at hun var gået i stå med en beregning. Det skete kun, når der en sjælden gang dukkede et problem op, som ikke kunne løses med logik.

Det fik altid Siri til at gå helt i sort, for hun mente ellers, at alting i verden kunne regnes ud.

Jeg sad lidt på afstand og kiggede, da Skipper kom hen og lagde en hånd på hendes skulder. Jeg kunne høre hendes irriterede og næsten grådkvalte stemme, da hun sagde.

»Der er ingen logiske løsninger på det her problem! Jeg hader den slags.« Hun smed sin kugleramme over i en bunke reb og gemte sit ansigt i hænderne.

Skipper stod og lyttede lidt til hendes problem. Så sagde han med rolig stemme:

»Nu skal du høre Siri, vi gør sådan her, og så skal alt nok blive godt...«

Jeg kunne ikke høre, hvad hans forslag til en løsning var, men Siri løftede ansigtet fra hænderne og kiggede undrende på ham.

»Hvordan ved du det? Det er fuldstændigt umuligt at lave en udregning, der beviser det, du siger der«, sagde hun og tørrede en tåre væk fra kinden.

»Jeg ved ingenting,« sagde Skipper og smilede lidt skævt tilbage, »Men jeg TROR på, at det er den rigtige løsning. Det er lidt ligesom med Gud. Det er ikke noget jeg kan forklare, men det føles rigtigt herinde.« Han lagde hånden over sit bryst, imens han sagde det.

»Nogle gange er det godt at tro, når man mangler beviser,« sagde han drillende og pegede over skulderen på Siris kugleramme.

Siri gav ham grinende et dask på skulderen, men blev hurtigt alvorlig igen.

»Jeg synes det er svært at tro, når jeg ikke kan bevise noget«, sagde hun stille og stirrede ud af ballonbussens vindue. En tåre blinkede igen i hendes ene øjenkrog.

Skipper fiskede et lille sølvkors op af sin lomme. Han lagde det i Siris hånd og sagde:

»Jeg fik engang det her kors af min bedstefar. Han sagde, at uanset hvor meget kompasset snurrer rundt i stormvejret, så viser troen dig altid i den retning, der er den rigtige for dig«

Der blev helt stille imellem dem, da de sad og stirrede på den lille funklende genstand i Siris hånd.

»Jeg tror, du har mere brug for det end mig,« sagde skipper efter lidt tid. Han rejste sig og gik frem mod rattet for at styre bussen nogle grader mod vest.

Der er sket noget i vores lille flok, siden vi arbejdede med tro. Nu kan jeg nogle gange høre Skipper og Pil diskutere, at hvis Gud virkelig er kvinde, mon hun så går i kjole eller med bukser (Pil er overbevist om, at hun går i bukser). Og når vi beder bordbøn om aftenen beder Skipper den indimellem på tysk. Bare for det tilfældes skyld, at Gud i virkeligheden kommer fra Berlin.

Siri beder stadigvæk ikke bordbøn, og hun gider slet ikke snakke om sin tro. Men en gang imellem, når hun sidder og bander over et problem, som hun ikke kan udregne løsningen på, så kigger hun sig omkring, for at se om der er nogen, der kigger på hende. Så lægger hun kuglerammen fra sig, og tager Skippers lille sølvkors ud af sin inderlomme. Jeg kan ikke læse tanker, men når hun sidder der og kigger på det lille kors, så ligner hun en, der til sidst finder en vej.

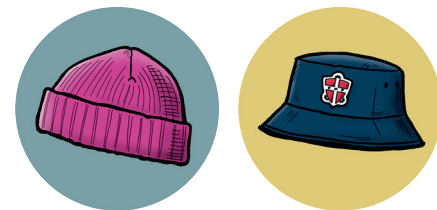
BØN

Kære Gud. Tak for at vi må tro på dig på hver vores måde. Tak for at det er okay, at jeg ikke altid er sikker på, om jeg kan mærke dig. Tak for at du er hos os både når vi tror og når vi tvivler. Fadervor...

SANG

Troen er ikke en klippe. Nr. 77 i March og Lejr

Find glæden frem

DAGENS TEMA: GLÆDE

INDLEDENDE HISTORIE

Kære venner

Her kommer endnu en beretning fra min eventyrlige rejse. Jeg håber I vil føle jer endnu gladere, efter I har hørt den.

Det hele startede en dag, hvor vi var landet i en jungle. Da vi fløj ind over det enorme grønne område, der summede af liv og eventyr, stod vi alle med næserne trykket flade mod bussens ruder. Alle ville ned og udforske det ukendte land under os, og det var svært for Skipper at få sine kommandoer udført.

»Jeg tror der er mangoer og friske vandmeloner dernede«, smaskede Stroganoff, imens han spændte kurve og poser på sin rygsæk. »Jeg vil samle forsyninger til en hel måned. Så skal der smovses«

Siris fingre kørte som lyn og torden hen over hendes kugleramme.

»Jeg tror der er næsten 100 procents chance for spændende oplevelser« sagde hun, med en sjældnen begejstring i sin stemme. Hun glædede sig så meget, at hun kastede kuglerammen over til Jungmand, for at klappe i hænderne af bare begejstring.

Han greb kuglerammen og kiggede surt på os andre. Så smed han kuglerammen fra sig og fnøs:

»Jeg hader jungler. De er fulde af kryb og myg. Det regner garanteret også dernede. Jeg fatter ikke, at I gider opføre jer så åndsvagt, bare fordi vi skal lande i en forvokset sump!«

Vi blev helt tavse. Pil, der havde været i gang med at lave en sidste kompaspejling inden ladningen, kiggede undrende på Jungmand.

»Hvad er det for et humør, du er i. Der hænger jo nærmest en tordensky over dit hoved«.

Hun ville daske til Jungmand, for at muntre ham lidt op, men han flyttede sig, så hun endte med at slå ud i luften og falde med næsen først ned i gulvet. Han stirrede surt på hende, vendte rundt på hælene og gik sin vej. Pil fløj op, med håret i vildrede og skulle til at gå efter ham, da Skipper

lagde en hånd på hendes arm.

»Jeg tror den unge letmatros har brug for at drive lidt med vinden, sagde han og kiggede forundret efter Jungmand«. »Nogle gange kommer man lettest uden om skærene, ved at lade skibet følge strømmen, hvis I forstår«

Det gjorde vi ikke helt, men vi forstod nok til, at vi skulle lade Jungmand være.

Det var underligt. Jeg har kendt Jungmand, siden vi opdagede ham som blind passager på vej til Coratia. Han er altid i godt humør. Der er ingen storm, overraskelse eller udfordring, der kan få ham ned med nakken, og han får mig altid til at grine, når han synger fjolleviser eller giver et kram, bare fordi han er glad for at se mig. Men den dag i ballonbussen var han ulykkelig. Det var helt tydeligt. Og det fortsatte...

»Bliver du ikke ved fortøjningerne og holder øje med bussen?«, sagde skipper til Jungmand, da vi var landet.

»Så jeg kan kede mig ihjel, imens I har det sjovt!«, nærmest spyttede Jungmand.

»Hov hov, sagde du ikke lige, at du hader junglerne... Nå, men så kan Pil holde vagt og du kommer med ind i junglen«, sagde Skipper forvirret.

»Jeg har jo sagt, at jeg ikke skal ind i den åndssvage jungle«, skreg Jungmand og satte sig ned med korslagte arme.

Det var tydeligt, at Skippers hoved var ved at eksplodere. I stedet for at sige noget, trampede han ind i junglen, mens han mumlede noget med »... unge nu om dage...«

»Kom nu Jungmand,« prøvede Siri at lokke. »Der er 87 % chance for, at du kommer til at opleve noget sjovt, hvis du tager med«

»Nå, men der er 110 % chance for, at jeg brækker mig, hvis jeg skal høre mere fra dig og din åndssvage kugleramme«

Siri så såret ud og gik med bøjet hoved efter Skipper. Pil kiggede vredt på Jungmand og snerrede »idiot!«, inden hun gik efter Siri.

Jeg kiggede over på Stroganoff. Han så meget bekymret ud. Så gjorde jeg noget, der både var lidt mærkeligt, men som også følte helt rigtigt. Jeg gik over til Jungmand og lagde armene om ham og krammede ham.

»Hvad laver du?«, råbte han vredt. »Vil du så slippe mig. Jeg gider ikke det der pjat«

Han forsøgte at kæmpe sig fri, men jeg strammede mit greb om ham.

»Du er min ven«, sagde jeg med ansigtet begravet i hans skulder. »Jeg slipper dig ikke, før du har fortalt, hvad der er galt, så jeg kan hjælpe dig«

»Lad mig nu være«, brokkede han sig og sprællede.

Nu kom Stroganoff også til. Han lavede en kæmpe bjørnekrammer på Jungmand fra den anden side.

»Du er også mein freund«, sagde han rørt og klemte luften ud af både Jungmand og mig.

Jungmand stoppede med at sprælle og begyndte at sige en sjov lyd. Jeg troede først, at Stroganoff måske havde kvalt ham, men så gik det op for mig, at han hulkede.

»Undskyld«, snøftede han. »Jeg har sådan en frygtelig hjemve for tiden. Jeg savner min familie. Jeg har aldrig været væk hjemmefra i så lang tid. Jeg ved godt, at jeg skal hjem til dem på besøg lige om lidt, men jeg kan slet ikke finde ud af at være glad længere!«

Jeg sad og holdt om Jungmand. Jeg vidste ikke helt, hvad jeg skulle gøre. Hvordan gør man nogen i godt humør, der ikke ved, hvordan de skal blive glade?

»Jeg bliver altid froh...øh undskyld... glad, når jeg laver god mad i et rent køkken«, sagde Stroganoff pludseligt.

Jungmand kiggede på ham og nikkede. »Det lyder virkelig også dejligt«, sagde han stille.

»Jeg bliver glad, når jeg kan synge en god sømandsvise... især en der handler om pirater«, sagde en dyb stemme bag os.

Det gav et sæt i os alle. Det var Skipper, der trådte ud af junglen, sammen med Siri og Pil. Han knælede ved siden af os andre og lagde hånden på Jungmands skuldre. »Jeg kan også blive glad, når jeg hører en god vittighed«, sagde han med et glimt i øjet. »Ved du hvordan man får en fisk til at grine? Man putter den i kildevand«. Han lo så det buldrede og vi lo alle sammen med.

Pil fortalte, at hun elsker at reparere ting, og gøre dem endnu bedre, end de var før, og Siri elsker logiske spil.

Vi brugte resten af dagen på at gøre de ting, der gør os allermost glade.

Jeg har skrevet det ned på en liste, så I kan få lov til at prøve det også. Det er virkelig en god måde at komme i godt humør på.

DAGENS AKTIVITET

Ligesom med Amelia og Jungmand skal vi finde ud af, hvad der gør os glade. Hele mandskabet på luftskibet er kommet med nogle ideer til hvad der gør dem glade. De mange ideer er blevet lavet om til poster, som piltene nu skal ud at opleve på kryds og tværs. Piltene skal prøve så mange poster som de kan nå, men kommer muligvis ikke til at nå dem alle.

TIL LEDERNE

Det er fuldstændigt op til kredsen, hvordan man strukturerer mødet, så kan man som kreds selv vælge hvilke og hvor mange poster man laver så det passer med mængden af ledere og pilte. (flere poster kan godt placeres samme sted, laves i samlet flok, i små hold eller hver for sig)

Man kan overveje om et Stjerneløb kunne være en god opbygning. Børnene rokerer selv videre til næste post, når de har lyst.

Husk, at der er flere poster, end børnene kan nå.

POST 1

Jungmand bliver altid glad når han danser. Når han danser stopdans, kan han danse en ny slags dans hver gang musikken starter. Derfor skal man på denne post danse stopdans indtil man bliver elimineret.

MATERIALER

- Højtaler + afspiller

POST 3

Stroganoff bliver glad når hans køkken er skinnende rent. Derfor skal man ved denne post vaske så meget op som man kan.

MATERIALER

- Beskidte tallerkener eller anden opvask
- Opvaskebalje + børste

POST 5

Amelia bliver glad når hun leger med andre. På denne post skal man derfor finde nogen og lege en valgfri leg som fx Slurp, Pløk eller Kluddermor.

POST 2

Siri er meget systematisk og kan lide når ting passer ind i et mønster, derfor skal man på denne post farvelægge en mandala tegning, hvor man skal tegne indenfor stregerne så godt som muligt.

MATERIALER

- Mandala tegning
- Toucher, farvekridt eller farveblyanter

POST 4

Skipper elsker at synge viser om sørøvere. Derfor skal man ved denne post synge sørøverkongen Jonathan (Nr. 72 i March og Lejr) for en tilfældig leder i kredsen.

MATERIALER

- March & Lejr

POST 6

Stroganoff elsker at lave god mad over bål. Derfor skal man lave en perfekt ristet skumfidus til en sandwich med to mariekiks.

MATERIALER

- Skumfiduser
- Mariekiks
- Bål

POST 7

Pil har det bedst, når hun forbedrer noget, der i forvejen er godt. På denne post skal man finde en megasej pind og gøre den endnu sejere ved at snitte den til en endnu sejere pind.

MATERIALER

- Dolke

POST 9

Pil er glad for at fikse ting der er gået i stykker, men når hun løber tør for ting der er gået i stykker, bliver hun glad når hun er kreativ og laver sine egne ting. På denne post skal man derfor være kreativ og lave noget ud af de materialer stillet til rådighed.

MATERIALER

- Perler, limpistoler, blade, snor og andet krea grej kredsen har liggende

POST 11

Siri er glad for at spille bræt og kortspil på grund af de mange regler, man kan få lov til at overholde. På denne post skal man derfor finde et spil og spille det med en af de andre pilte.

MATERIALER

- Kortspil
- Brætspil
- Papir og blyant til fx kryds og bolle

POST 8

Jungmand kan godt lide både at få og give kram. Derfor skal man på denne post give et kram til 10 forskellige personer... eller træer.

TIL LEDERNE

På denne post kan man sætte op til at lave perleplader, tegninger, armbånd, kastanjedyr eller skraldeskulpturer. Her er det meget op til kredsen og hvilke materialer man har til rådighed.

POST 10

Skipper bliver glad når han fortæller vittigheder og historier. På denne post skal du få en leder i kredsen til at grine.

POST 12

Stroganoff bliver glad når han spiser sundt, på denne post skal man spise noget sundt.

MATERIALER

- Gulerødder, frugt, salat. (Bestemt af kredsens budget)

POST 13

Balder er en hund, der nemt kan blive træt af at løbe rundt og hente pinde hele tiden. Derfor bliver han altid glad for et godt hvil. På denne post skal man slappe af og lave ingenting så længe som man kan.

TIL LEDERNE

På denne post kan man sætte op til at lave perleplader, tegninger, armbånd, kastanjedyr eller skratdeskulpturer. Her er det meget op til kredsen og hvilke materialer man har til rådighed,

POST 15

Hunden Balder elsker at bruge sin snude til at finde forskellige ting til Amelia og hendes venner. På denne post skal man finde 5 ting til sin leder.

TIL LEDERNE

De ting der skal findes, kan man selv bestemme sig hvad er så længe det er noget man ved ligger et sted i/omkring kredshuset. (Tingene kan også skrives ned som en død post)

MØDEAFSLUTNING

AFSLUTTENDE HISTORIE

Jeg håber I er blevet i lige så godt humør som vi var, da vi havde prøvet de mange sjove ting. Jungmand blev med det samme sit gamle glade jeg. Han lo og lavede skæg og ballade, ligesom han plejer.

Da vi gik ombord på bussen, stoppede han op og kiggede på os.

»Ved I, hvad der gør mig allermost glad?«, spurgte han. »At der findes mennesker som jer, der er klar til at dele jeres glæde med en sur starut som mig«

Jeg kom i tanke om noget, som min bedstefar havde skrevet ned i sin dagbog.

»Vil du høre en hemmelighed? Det er med glæde, som det er med kærlighed. Jo mere man deler den med andre, jo større bliver den«

BØN

Kære Gud. Tak for et møde med glæde, store smil og latter. Tak for at du har lært mig, at forskellige ting kan gøre mine FDF-venner glade. Og tak for at du har været med til at hjælpe mig, til at finde ud af hvad der gør mig glad. Fadervor...

SANG

Appelsiner og citroner. Nr. 66 i March og Lejr.

POST 14

Amelia elsker at rejse verden rundt ligesom sin bedstefar gjorde, men hun kan absolut bedst lide når der er rent og pænt der hvor hun tager hen. Derfor skal man på denne post samle så meget skrald, som man kan finde, så verdenen bliver ren og pæn.

Du ér legendarisk!

DAGENS TEMA: STOLTHED - AT VÆRE EN GOD BLÆRERØV

INDLEDENDE HISTORIE

Kære FDF-venner.

Vil i høre noget blæret? I virkeligheden handler historien i dag ikke om noget blæret. Den handler mere om nogen, der blærer sig.

Det hele startede en tidlig morgen. Mens de fleste af os lå og sov sødt, kunne vi pludselig høre et vredt råb ude fra kabyssen.

»Verdamt? Det er jo en katastrofe?!«

Vi sprang op. Det var Stroganoff, der skreg, og han lød virkelig som om, der var noget alvorligt galt. Da jeg kom ud til ham, stod han og fægtede vredt med sin store kokkekniv.

»Ohøj Stroganoff«, brølede Skipper bag mig, inden jeg fik sagt noget. »Hvad er den af, du lyder som et tågehorn her tidlig morgen. Er der pirater ret forude eller hvad?«

»Ach?«, udbrød han dramatisk og rakte armene mod himlen, stadigvæk med kniven i hånden, »det er langt værre end nogle ondsindede pirater. Nej, katastrofen der er sket er, at min kokkekniv er blevet sløv!«

Han rakte kniven frem mod os, som om, at det var en forklaring på alting. Der blev en pinlig tavshed, kun afbrudt af nogle jamrende tyske gloser fra Stroganoff. Det blev Siri, der brød stilheden.

»Hvorfor er du så meget oppe og køre over en dum kniv. Så vidt jeg kan beregne, så er der i hvert fald 5394... nej undskyld 5482 ting, der er farligere end en sløv kniv, når man flyver i en bus med balloner 6 km over jorden«. Hun stod og talte på fingrene efter at have lavet en masse beregninger på sin kugleramme. Hun skulle til at sige noget mere, da Stroganoff rædselsslagen trak sig tilbage. Han pegede på hende med en dirrende finger, da han næsten hulkende sagde:

»Det er min fleishc kniv!« sagde han, imens

Jungmand hviskede til mig, at det betød kødkniv. »Det er den jeg skærer kød med til den vigtigste af alle retter. Min legendariske boeuf stroganoff. Kødet skal skæres helt perfekt ud, og det kan man kun med en ekstremt skarp kniv. Hvis kniven er det mindste sløv, så bliver det ikke til stroganoff. Så bliver det til... mein Got, jeg kan næsten ikke sige det«. Han lignede faktisk en, der havde ondt, som han stod der og vred sine hænder. »Hvis kniven ikke er skarp, så bliver det til... gullasch« Han sagde det sidste ord, som om det brændte på hans tunge. Derefter smed han sig over køkkenbordet og hulkede.

»Hvorfor sliber du den ikke bare?« Jeg synes selv, at det var et oplagt spørgsmål, men jeg kunne fornemme på den uro, der opstod, at det ikke var klogt at spørge om. Skipper begyndte at sige noget om, at vi hellere alle sammen måtte kigge ud ad vinduet og holde øje med nærgående havmåger, men han blev hurtigt afbrudt af Pils fnisen.

»Han kan ikke finde ud af at bruge en slibesten. Han kan faktisk ikke rigtigt finde ud af andet end at lave mad«. Hun begyndte at le højt, hvilket fik Stroganoff til at fare op.

»Du er altid så stolt af dig selv Pil, bare fordi, du har lidt fingersnilde«

»LIDT!« Nu var det Pil, der råbte. »Jeg er den dygtigste mekaniker, der nogensinde har fløjet på de 7 himle. Der findes intet i verden jeg ikke kan reparere. Om jeg så kun har ét brugt stykke tyggegummi og én kapsel, så kan jeg få enhver motor til at spinde som en kat. Det er noget andet end dig, der knap nok kan slutte en stavblender til en stikkontakt.«

»Pff«, nærmest spyttede Stroganoff. »Hvad er det værd at få olie på hænderne? Jeg kan koge et perfekt pocheret æg, om så vi bliver snurret rundt i en orkan. Jeg kan få frikadeller til at smage himmelsk, om jeg så kun har en knap og lidt lommeuld til at krydre dem.« Han pegede hånende på Pil. »Du kan få vand til at brænde på? Jeg tror ikke der findes en dårligere kok i hele verden. Ja, det skulle da lige være Jungmand. Han kan ikke engang skrælle en kartoffel«

Jungmand rettede sig op med et sæt, lidt uforberedt på at blive inddraget i skænderiet.

»Måske kan jeg ikke lave mad, men jeg kan til gengæld slæbe selv de tungeste proviant sække. Jeg er den stærkeste af os alle sammen. Det er mere end hvad man kan sige om Siri. Hun kan knapt nok løfte sin egen kugleramme «

Imens Siri kom med et spydigt svar om, at hun var den klogeste ombord, gik Skipper hovedrystende frem i den forreste ende af bussen. Jeg var også træt af de andres pralerier og skænderier, så jeg trissede efter ham. Han sad på et sæde og så lidt eftertænksom ud.

»Synes du det er træls, når folk fortæller om alle de ting de er gode til?« spurgte jeg ham, for at bryde tavsheden.

Han kiggede hurtigt og overrasket op.

»Nej tværtimod«, sagde han med det samme. »Det er faktisk utroligt vigtigt for mig at vide, hvad folk er gode til. Ellers kan jeg ikke sætte dem til de rigtige opgaver, når det brænder på, og når der skal tages hurtige beslutninger. Desuden er det nogle gange godt, når nogen praler lidt.

Jeg kiggede forvirret på ham. Han må have bemærket det, for han fortsatte:

»Kan du huske første gang, du oplevede en storm her på ballonen?«

Det kunne jeg sagtens. Det havde været skrækkeligt og jeg havde klamret mig til skipper, da det var allerværst. Skipper fortsatte:

»Kan du huske da du spurgte mig, om vi skulle styrte ned og dø allesammen?«

»Du sagde, at jeg ikke skulle være bange, fordi du var verdens bedste kaptajn, og ingen storm ville nogensinde kunne vinde over dig«

Jeg huskede det tydeligt. De ord havde fyldt mig med ro, så jeg kunne falde i søvn, selvom himmel og hav stod i et. Skipper fortsatte:

»For et par uger siden, da ballonen punkterede over åbent vand og vi dalede hurtigt ned mod vandet« han kiggede på mig imens han talte, »da råbte jeg til jer alle sammen, at jeg skulle bruge den fra mandskabet, der var dygtigst til at klatre. Uden at tøve trådte du frem og sagde, at du var den dygtigste. Tænk hvis du havde holdt din mund der. Så havde vi sendt en anden, der klatrer dårligere end dig op på ballonen, og så var vi måske alle styrtet i havet«

Han holdt en kort pause, og lod mig tænke lidt over

de ord.

»Så det jeg vil sige kære Amelia, er at det er rigtig godt at fortælle om, hvad man er god til, så andre kan bruge det til noget fornuftigt. Man må også gerne være stolt af evner, man har brugt lang tid på at træne og finpudse. Det er der intet skammeligt i. Du må også gerne fortælle folk, hvor dygtig du er, når du gør det for at hjælpe dem eller trøste dem. Men jeg kan ikke lide, når man fremhæver sig selv, for at gøre sig bedre end andre, og jeg bliver især ked af det, når man nedgør andre mennesker, fordi man kan noget de ikke kan.«

Jeg tænkte meget over Skippers ord. Til slut bestemte jeg mig for at samle mine venner og tage en snak over noget mad, så vi kunne finde en god måde at tale om det vi var gode til.

Jeg håber I vil gøre det samme. Lav noget god mad, og få en god snak om, hvordan man taler om det man er god til.

AKTIVITET 1

FOLIEBAKKE MAD

Der skal i aften laves foliebakke mad. For at I kan lave aktiviteten skal I bruge et bål, foliebakker, knive/skærebrætter og madvarer.

INDKØB - BARE TIL INSPIRATION, MAN KAN SELV REGULERE

- Kartoffler
- Pasta
- Pølser
- Gulerødder
- Porre
- Bouillonterning - smag er ikke så vigtig
- Foliebakker
- Stanniøl

FREMGANGSMÅDE

1. Lav et bål, eventuelt inden mødet, så der kan komme nogle gløder
2. Skær alle ingredienserne i små tern
3. Bland lige den foliebakke, som man hver især godt kunne tænke sig. Husk at putte vand og en lille del af en bouillonterning i
4. Sæt foliebakken i bålet, og lad den gerne stå i 20-25 minutter
5. Imens foliebakken er i bålet, skal der ryddes op
6. Efter oprydningen skal der tages stilling til nogle dilemmaer
7. Spis din lækre foliebakke mad, når tingene er blevet ryddet op

AKTIVITET 2

SPØRGSMÅL/DILEMMAER OM HVAD VI HVER ISÆR ER GODE TIL

- Når foliebakkerne er sat i bålet og der er ryddet op, skal I læse nogle dilemmaer/spørgsmål højt, som piltene kan forholde sig til.
- Når I skal læse spørgsmålene/dilemmaerne op, skal piltene stå i den ene "ende" og have mulighed for at gå hen i den anden "ende" hvis de er enige i det der bliver sagt højt. Dette skal de gøre for at de andre børn kan se hvad de hver især er gode til, og at det er okay at blære sig med de ting man er gode til, uden at det er en dårlig ting.

SPØRGSMÅL / DILEMMAER

- Jeg er god til at tegne
- Jeg er god til at hjælpe når andre har brug for hjælp
- Jeg er god til at lægge min mobil når jeg er sammen med mine venner
- Jeg er god til at bygge med Lego
- Jeg er god til at blære mig
- Jeg er god til at hjælpe mine forældre med at tage af bordet
- Jeg er god til at drille mine søskende
- Jeg er god til at danse
- Jeg er god til at råbe højt
- Jeg er god til at lytte efter hvad min leder siger
- Jeg er god til at larme
- Jeg er god til at hugge brænde
- Jeg er god til bare at være mig
- Jeg er god til... indsæt selv....

MØDEAFSLUTNING

AFSLUTTENDE HISTORIE

Det blev en rigtig god snak, vi havde hen over maden. Pludselig fik vi talt om alt det, vi var gode til, uden det blev til pralerier og skænderier. Vi gør det stadigvæk af og til, altså minder hinanden om, hvis der er noget vi er gode til, og som vi derfor kan hjælpe med.

En dag viste Pil, at hun ikke kun er utroligt god til at slibe knive. Hun kan virkelig også lære fra sig. Jeg overhørte hende og Stroganoff snakke sammen, imens hun lærte ham at slibe sine knive.

»Aber doch! Det er jo helt vildt svært at gøre rigtigt det her.« Stroganoff sad og stirrede vredt på sin kniv.

»Bare rolig min ven,« sagde Pil og klappede ham på skulderen. »Jeg er verdens bedste læremester. Der er aldrig nogen, der er gået fra mig, uden at have lært det, jeg underviste i«

Stroganoff svarede tilbage med et glimt i øjer:

»Og jeg er den flittigste elev i hele verden, mein schöne Pil. Selvom jeg har svært ved noget, så bliver jeg ved og ved indtil det lykkedes.«

De lo begge to, og få dage efter kunne Stroganoff selv slibe sine knive.

BØN

Kære Gud. Tak for et møde, hvor vi har lært at være stolte af alle de ting vi kan. Tak for at vi sammen med vores FDF-venner har lært at være stolte af hinanden. Og tak Gud, for at vi hver især har forskellige talenter, vi kan være stolte af. Fad-ervor...

SANG

Man er som man er. Nr. 86 i March og Lejr.

